

1 Heute wollen wir über einen Mann sprechen, dessen Leben uns vor eine große Frage stellt: Bestimmt unsere Vergangenheit, wer wir in Zukunft sein werden? Eines der schönsten Dinge, die wir in der Bibel sehen, ist, dass Gott nicht nur darauf schaut, wer ein Mensch gewesen ist, sondern auch darauf, wer er durch die Gnade Gottes werden kann. Das bedeutet: Gott kann ein völlig neues Kapitel im Leben eines Menschen beginnen.

1 Сьогодні ми хочемо поговорити про чоловіка, життя якого ставить перед нами важливе питання: чи визначає наше минуле те, ким ми будемо в майбутньому? Одне з найпрекрасніших відкриттів, які ми бачимо в Біблії, полягає в тому, що Бог дивиться не лише на те, ким людина була, а й на те, ким вона може стати завдяки Божій благодаті. Це означає: Бог може розпочати абсолютно новий розділ у житті людини.

2 Und wenn wir heute auf das Leben von Paulus schauen, begegnen wir einem der beeindruckendsten Beispiele für diese Wahrheit in der Geschichte des Christentums. Paulus war kein Mann, der von Anfang an zum Christentum gehörte. Zu Beginn seines Weges stand er auf einer völlig anderen Seite. Aber Gott hat seine Geschichte nicht dort beendet, wo Paulus gerade stand.

2 І коли ми сьогодні дивимося на життя Павла, то бачимо один із найвражаючих прикладів цієї істини в історії християнства. Павло не був людиною, яка з самого початку належала до християнства. На початку свого шляху він стояв на зовсім іншому боці. Але Бог не закінчив його історію там, де Павло саме перебував.

3 Und vielleicht ist genau deshalb die Geschichte des Paulus nicht nur die Geschichte eines großen Apostels. Sie ist eine Geschichte der Hoffnung für jeden Menschen, der glaubt, dass er sich nicht mehr verändern kann. Heute wollen wir sehen, wie Gott das Leben des Paulus verändert hat und wie Paulus selbst erklärt, dass die Botschaft, die er empfangen hat, nicht von Menschen stammt, sondern von Gott. Lasst uns deshalb gemeinsam auf einige Verse aus dem Brief des Paulus an die Galater schauen

3 І, можливо, саме тому історія Павла — це не лише історія великого апостола. Це історія надії для кожної людини, яка вірить, що вже не може змінитися. Сьогодні ми хочемо побачити, як Бог змінив життя Павла і як сам Павло пояснює, що послання, яке він отримав, походить не від людей, а від Бога. Тож давайте разом розглянемо кілька віршів із Послання Павла до галатів

11 Ich erkläre euch, Brüder: Das Evangelium, das ich verkündigt habe, stammt nicht von Menschen;

12 ich habe es ja nicht von einem Menschen übernommen oder gelernt, sondern durch die Offenbarung Jesu Christi empfangen.

13 Ihr habt doch gehört, wie ich früher als gesetzestreuer Jude gelebt habe, und wisst, wie maßlos ich die Kirche Gottes verfolgte und zu vernichten suchte.

14 In der Treue zum jüdischen Gesetz übertraf ich die meisten Altersgenossen in meinem Volk, und mit dem größten Eifer setzte ich mich für die Überlieferungen meiner Väter ein.

11 Звіщаю ж вам, браття, що Євангелія, яку я благовістив, вона не від людей.

12 Бо я не прийняв, ні навчився її від людини, але відкриттям Ісуса Христа.

13 Чули бо ви про моє поступовання перше в юдействі, що Божу Церкву жорстоко я переслідував та руйнував її.

14 І я перевищував в юдействі багатьох своїх ровесників роду мого, будши запеклим прихильником моїх отцівських передань.

15 Als aber Gott, der mich schon im Mutterleib auserwählt und durch seine Gnade berufen hat, mir in seiner Güte
16 seinen Sohn offenbarte, damit ich ihn unter den Heiden verkündige, da zog ich keinen Menschen zu Rate;
17 ich ging auch nicht sogleich nach Jerusalem hinauf zu denen, die vor mir Apostel waren, sondern zog nach Arabien und kehrte dann wieder nach Damaskus zurück.

15 Коли ж Бог, що вибрав мене від утроби матері моєї і покликав благодаттю Своєю, уподобав
16 виявити мною Сина Свого, щоб благовістив я Його між поганями, я не радився зараз із тілом та кров'ю,
17 і не відправився в Єрусалим до апостолів, що передо мною були, а пішов я в Арабію, і знову вернувся в Дамаск.

18 Drei Jahre später ging ich nach Jerusalem hinauf, um Kephas kennenzulernen, und blieb fünfzehn Tage bei ihm.

19 Von den anderen Aposteln habe ich keinen gesehen, nur Jakobus, den Bruder des Herrn.

20 Was ich euch hier schreibe – Gott weiß, dass ich nicht lüge.

21 Danach ging ich in das Gebiet von Syrien und Zilizien.

18 По трьох роках потому пішов я в Єрусалим побачити Кифу, і в нього пробув днів із п'ятнадцять.

19 А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

20 А що вам пишу, ось кажу перед Богом, що я не обманюю!

21 Потому пішов я до сирських та кілійських країн.

22 Den Gemeinden Christi in
Judäa aber blieb ich
persönlich unbekannt,
23 sie hörten nur: Er, der uns
einst verfolgte, verkündigt
jetzt den Glauben, den er
früher vernichten wollte.
24 Und sie lobten Gott um
meinetwillen.

22 Церквам же Христовим в
Юдеї я знаний не був
особисто,
23 тільки чули вони, що той,
що колись переслідував їх,
благовістить тепер віру, що
колись руйнував був її.
24 І славили Бога вони
через мене!

1. Der Brief des Paulus an die Galater gehört zu den wichtigsten Briefen des Paulus. Man kann sogar sagen, dass er eines der wichtigsten Schreiben des christlichen Glaubens ist. Paulus schrieb diesen Brief, um den falschen Lehrern entgegenzutreten, die in die Gemeinden in Galatien eingedrungen waren. Sie behaupteten, dass der Glaube an Jesus Christus allein nicht ausreiche und dass man zusätzlich das jüdische Gesetz vollständig befolgen müsse.

1. Послання Павла до галатів належить до найважливіших послань Павла. Можна навіть сказати, що це одне з найважливіших писань християнської віри. Павло написав це послання, щоб протистояти фальшивим вчителям, які проникли до громад у Галатії. Вони стверджували, що однієї віри в Ісуса Христа недостатньо і що, крім того, потрібно повністю дотримуватися єврейського Закону.

2. Paulus wollte ihnen deutlich machen, dass das Evangelium, das er verkündigt, kein menschliches Gedankengebäude ist. Es stammt weder aus der griechischen Philosophie noch aus der jüdischen Tradition. Er hat es auch nicht von den anderen Aposteln übernommen. Vielmehr hat er es durch göttliche Offenbarung, durch die Offenbarung Jesu Christi empfangen.

2. Павло хотів донести до них, що Євангеліє, яке він проповідує, не є людським витвором. Воно походить ані з грецької філософії, ані з єврейської традиції. Він також не перейняв його від інших апостолів. Натомість він отримав його через божественне одкровення, через одкровення Ісуса Христа.

3. Nach seiner eigenen Aussage ist das Evangelium, das Paulus verkündigt, kein menschliches Evangelium. Er hat diese Botschaft weder von einem Menschen empfangen noch selbst entwickelt oder ausgelegt. Vielmehr ist sie das Ergebnis der göttlichen Offenbarung, die er von Gott und von Jesus Christus empfangen hat. Gott selbst wollte durch Paulus zu den Menschen sprechen und ihnen seine Botschaft weitergeben. Ein Mann, der einst dem jüdischen Glauben diente, gelangte an einen Punkt, an dem er ein Diener Christi wurde. Deshalb kann man ihn als den ersten großen Missionar und einen der bedeutendsten Prediger des christlichen Glaubens bezeichnen.

3. За його власними словами, Євангеліє, яке проповідує Павло, не є людським Євангелієм. Він не отримав це послання від людини, не розробив його сам і не тлумачив на власний розсуд. Натомість воно є результатом божественного одкровення, яке він отримав від Бога та від Ісуса Христа. Сам Бог захотів через Павла звернутися до людей і передати їм Своє послання. Чоловік, який колись служив юдейській вірі, дійшов до того, що став слугою Христа. Тому його можна назвати першим великим місіонером і одним із найвидатніших проповідників християнської віри.

4-In der Apostelgeschichte lesen wir, dass Christus Paulus auf dem Weg nach Damaskus erschien. Danach war Paulus drei Tage lang blind. Viele sind der Auffassung, dass ihm gerade in diesen drei Tagen das wahre Evangelium durch göttliche Offenbarung geschenkt wurde. Als Hananias ihm schließlich die Hände auflegte und seine Augen wieder geöffnet wurden, hatte sich seine ganze Welt verändert. Er sah die Welt mit neuen Augen. Wie der iranische Dichter Sohrab Sepehri sagt: „Man muss die Augen waschen und die Welt anders sehen.“

4. У «Діяннях апостолів» ми читаємо, що Христос з'явився Павлу на шляху до Дамаска. Після цього Павло три дні був сліпим. Багато хто вважає, що саме протягом цих трьох днів йому було даровано справжнє Євангеліє через божественне одкровення. Коли нарешті Хананія поклав на нього руки, і його очі знову відкрилися, весь його світ змінився. Він побачив світ новими очима. Як каже іранський поет Сохраб Сепехрі: «Треба промити очі й подивитися на світ по-іншому».

5. Ein starkes Argument dafür, dass wir diesem Bericht glauben können, ist die vollständige Veränderung im Leben des Paulus. Nach diesem Ereignis begann er zu predigen. Er verkündigte Dinge, die seinen früheren Überzeugungen völlig widersprachen. Er sprach über Wahrheiten, die eigentlich nur den Jüngern und Aposteln bekannt waren. Der Mann, der einst ein Feind des Christentums gewesen war, verkündigte plötzlich Christus, als hätte er viele Jahre mit ihm gelebt und ihn persönlich gekannt. Eine so tiefgreifende Veränderung lässt sich menschlich kaum erklären. Paulus war zuvor ein strenggläubiger Jude. Er war überzeugt, dass der Mensch nur durch das Halten des jüdischen Gesetzes den Weg zum Heil bei Gott finden könne.

5. Вагомим аргументом на користь того, що ми можемо вірити цьому звіту, є повна зміна в житті Павла. Після цієї події він почав проповідувати. Він проповідував речі, які повністю суперечили його колишнім переконанням. Він говорив про істини, які насправді були відомі лише учням та апостолам. Чоловік, який колись був ворогом християнства, раптом проповідував Христа так, ніби прожив із Ним багато років і знав Його особисто. Таку глибоку зміну важко пояснити з людської точки зору. Раніше Павло був ревним юдеєм. Він був переконаний, що людина може знайти шлях до спасіння в Бозі лише через дотримання юдейського Закону.

6-Wenn wir über den religiösen Fanatismus sprechen, in dem Paulus früher gefangen war, erkennen wir, wie zerstörerisch er sein kann. Ein fanatischer Mensch sagt: „Nur mein Glaube ist wahr. Ich erlaube nichts anderes.“ Als Paulus sah, dass einige seiner Glaubensgenossen Christen wurden, war er zutiefst erschüttert. Er beschloss, das Christentum mit allen Mitteln auszurotten und es zu bekämpfen, ohne sich ehrlich mit seiner Botschaft auseinanderzusetzen.

6. Коли ми говоримо про релігійний фанатизм, у полоні якого раніше перебував Павло, ми усвідомлюємо, наскільки руйнівним він може бути. Фанатик каже: «Тільки моя віра є істинною. Я не допускаю нічого іншого». Коли Павло побачив, що деякі з його одновірців стали християнами, він був глибоко вражений. Він вирішив знищити християнство будь-якими засобами та боротися з ним, не намагаючись чесно розібратися в його посланні.

7. Auch heute erleben wir immer wieder, welche schrecklichen Folgen religiöser Fanatismus haben kann. Im Namen Gottes bekämpfen sich Menschen gegenseitig und begehen schwere Verbrechen. Als Paulus jedoch die Wahrheit erkannte, legte er seinen Fanatismus ab und bekannte diese Wahrheit öffentlich. Er bereute sein früheres Verhalten und stellte sein ganzes Leben in den Dienst Christi. Er hatte keine Angst davor, von anderen verurteilt zu werden. Er fürchtete weder Verfolgung noch Leiden. Auch dass die Christen damals nur eine kleine Minderheit waren, schreckte ihn nicht ab. Denn er hatte das Licht gefunden.

7. І сьогодні ми знову й знову бачимо, до яких жахливих наслідків може призвести релігійний фанатизм. В ім'я Бога люди воюють один з одним і скоюють тяжкі злочини. Однак коли Павло пізнав істину, він відмовився від свого фанатизму й публічно визнав цю істину. Він покався у своїй колишній поведінці й присвятив усе своє життя служінню Христу. Він не боявся осуду з боку інших. Він не боявся ані переслідувань, ані страждань. Навіть те, що християни в ті часи становили лише невелику меншину, не відлякувало його. Адже він знайшов світло.

8. Durch dieses Ereignis, das Paulus widerfahren ist, gelangte er zu einer tiefen Erkenntnis: Der Plan Gottes mit den Menschen hatte sich auf eine neue Weise offenbart. Bis zum Kommen Christi war das Ziel, dass der Mensch Gott erkennen sollte. Alle Propheten und Boten Gottes kamen, um den Menschen Gott näherzubringen und dem Menschen auch sich selbst zu zeigen: Woher kommt der Mensch? Warum ist er auf dieser Welt? Und wer hat ihn erschaffen?

8. Завдяки цій події, що сталася з Павлом, він дійшов глибокого усвідомлення: Божий план щодо людей виявився по-новому. До приходу Христа метою було те, щоб людина пізнала Бога. Усі пророки та посланці Божі приходили, щоб наблизити Бога до людей, а також показати людині саму себе: звідки походить людина? Чому вона перебуває у цьому світі? І хто її створив?

9. Sie sollten den Menschen dazu führen, Gott zu erkennen und ihm dankbar zu sein. Doch nun wollte Gott den Menschen retten. Durch die Sendung seines Sohnes wurde Gottes Plan zur Rettung der Menschheit sichtbar. Deshalb war es für die Juden, die bereits Gott kannten und mit den Schriften vertraut waren, leichter, diese Botschaft zu verstehen als für die Nichtjuden.

9. Вони мали на меті привести людей до пізнання Бога та вдячності Йому. Однак тепер Бог хотів спасти людей. Завдяки посланню Свого Сина Божий план спасіння людства став очевидним. Тому євреям, які вже знали Бога та були обізнані з Писаннями, було легше зрозуміти це послання, ніж неєвреям.

10. Paulus sagt: „Ich war früher strenger und eifriger als viele von euch. Ich habe alle religiösen Vorschriften und das Gesetz genau befolgt, und jeden, der gegen meine Überzeugungen war, habe ich bekämpft und unterdrückt. Aber durch die Hilfe des Heiligen Geistes bin ich zu der Wahrheit gekommen, dass der Weg zur Rettung nicht darin besteht. Es gibt nur einen Weg: den Glauben an Jesus Christus.“

10. Павло каже: «Раніше я був суворішим і ревнішим, ніж багато хто з вас. Я суворо дотримувався всіх релігійних приписів і Закону, а кожного, хто суперечив моїм переконанням, я переслідував і пригнічував. Але завдяки допомозі Святого Духа я прийшов до істини, що шлях до спасіння не в цьому. Є лише один шлях: віра в Ісуса Христа».

11.-Paulus sagt: „Gott hat mich erwählt. Er hatte von Anfang an einen Plan für mich.“ Aber was hat Gott wirklich in ihm gesehen? Er war doch ein Feind der Gläubigen. Was hat Gott in ihm gesehen, dass er ihn ausgewählt hat? Nach seiner Begegnung mit Christus widmete Paulus sich mit derselben Entschlossenheit und demselben Eifer, vielleicht sogar mit noch größerer Hingabe, Christus, wie er es zuvor für seinen jüdischen Glauben getan hatte. Er stellte sein ganzes Leben in diesen Dienst. Er reiste in viele verschiedene Städte, erlebte viel Verfolgung und viele Leiden, aber er wurde niemals müde. Am Ende gab er sogar sein Leben für Christus hin.

11. Павло каже: «Бог обрав мене. Він від самого початку мав план щодо мене». Але що ж насправді Бог побачив у ньому? Адже він був ворогом віруючих. Що Бог побачив у ньому, що обрав саме його? Після зустрічі з Христом Павло присвятив себе Христу з тією самою рішучістю та тим самим завзяттям, а може, навіть із ще більшою відданістю, ніж раніше — своїй єврейській вірі. Він присвятив цьому служінню все своє життя. Він подорожував до багатьох різних міст, зазнав чимало переслідувань і страждань, але ніколи не втомлювався. Зрештою він навіть віддав своє життя за Христа.

12. Ich möchte ein persönliches Bekenntnis mit euch teilen. Als ich noch klein war, genau in der ersten Klasse der Grundschule, stand in der Straße, in der sich unsere Schule befand, eine Kirche. Eine Zeit lang war es unsere Gewohnheit, dass ich zusammen mit einigen Freunden jeden Tag abwechselnd zur Kirchentür ging, anklopfte und dann weglief. Aus der Entfernung beobachteten wir, wie die Tür geöffnet wurde, wie jemand herausschaute, sich umsah und die Tür wieder schloss. Und jedes Mal wiederholten wir dieses Spiel mit kindlicher Freude, obwohl wir damit die Person in der Kirche störten. Damals war die Kirche für viele Menschen ein unbekannter und verbotener Ort, und niemand durfte einfach hinein.

12. Я хотів би поділитися з вами особистим спогадом. Коли я був ще маленьким, саме в першому класі початкової школи, на вулиці, де розташовувалася наша школа, стояла церква. Якийсь час ми з друзями щодня по черзі підходили до дверей церкви, стукали, а потім тікали. З відстані ми спостерігали, як відчинялися двері, як хтось виглядав, озирався і знову зачиняв двері. І щоразу ми повторювали цю гру з дитячою радістю, хоча тим самим заважали людині в церкві. Тоді церква для багатьох людей була невідомим і забороненим місцем, і ніхто не мав права просто так туди заходити.

13. Eines Tages war wieder einer meiner Freunde an der Reihe. Er klopfte an die Tür, und offenbar stand die Person gerade hinter der Tür, denn sie öffnete die Tür sofort. Wir waren schon dabei wegzulaufen, aber mein Freund, der direkt vor der Tür stand, blieb wie erstarrt stehen und konnte nicht fliehen. Aus der Entfernung sahen wir, wie er in die Kirche hineinging und die Tür sich hinter ihm schloss. Wir hatten Angst und fragten uns, ob ihm etwas passieren würde. Was sollten wir jetzt tun? Die Schulglocke läutete, und wir gingen in den Unterricht, während unser Freund noch immer in der Kirche war. Wir hatten Angst, unserem Lehrer davon zu erzählen.

13. Одного дня черга знову дійшла до одного з моїх друзів. Він постукав у двері, і, судячи з усього, людина саме стояла за ними, бо двері відчинилися одразу. Ми вже збиралися втікати, але мій друг, який стояв прямо біля дверей, завмер на місці й не зміг втекти. З відстані ми бачили, як він увійшов до церкви, а двері за ним зачинилися. Ми злякалися й почали думати, чи не станеться з ним чогось. Що нам тепер робити? Пролунав шкільний дзвінок, і ми пішли на урок, а наш друг все ще був у церкві. Ми боялися розповісти про це вчителю.

14. Nach etwa einer halben Stunde sahen wir plötzlich, wie unser Freund ins Klassenzimmer kam. Er war vollkommen ruhig und gelassen. Nach dem Unterricht fragten wir ihn: „Was ist passiert?“ Er erzählte uns, dass ein freundlicher Mann die Tür geöffnet und ihn gefragt hatte: „Möchtest du, dass ich dir die Kirche von innen zeige?“ Dieser Mann zeigte ihm die Schönheit des Kirchenraumes und erzählte ihm von dem Kreuz, den Fenstern und den Bildern und Verzierungen an den Wänden.

14. Приблизно через півгодини ми раптом побачили, як наш друг увійшов до класу. Він був абсолютно спокійним і врівноваженим. Після уроку ми запитали його: «Що сталося?» Він розповів нам, що якийсь привітний чоловік відчинив двері й запитав його: «Хочеш, щоб я показав тобі церкву зсередини?» Цей чоловік показав йому красу церковного інтер'єру та розповів про хрест, вікна, а також картини й орнаменти на стінах.

15. Ich hätte damals sehr gerne eines Tages selbst die Erlaubnis bekommen, dieses Gebäude von innen zu sehen, aber es ist nie dazu gekommen. Viele Jahre vergingen. Vielleicht dachte ich manchmal, dass ich eines Tages eine Kirche als Tourist besuchen und von innen anschauen würde. Aber ich hätte niemals gedacht, dass ich, der als Kind eine Kirche gestört hatte, eines Tages in einer Kirche Gottes stehen und predigen würde. Ja, vielleicht hatte Gott genau diesen Weg für mich vorbereitet. Gott plant immer etwas, das weit über unsere Vorstellung hinausgeht, und er führt uns Schritt für Schritt dorthin.

15. Тоді я дуже хотів би колись отримати дозвіл оглянути цю будівлю зсередини, але цього так і не сталося. Минуло багато років. Можливо, я іноді думав, що колись відвідаю церкву як турист і подивлюся на неї зсередини. Але я ніколи не думав, що я, який у дитинстві порушував спокій у церкві, одного дня стоятиму в Божій церкві й проповідуватиму. Так, можливо, саме такий шлях Бог підготував для мене. Бог завжди планує щось, що далеко виходить за межі нашого уявлення, і Він крок за кроком веде нас до цього.

16. Ich hatte einen Freund, der mir immer sagte: Wir Menschen machen unsere eigenen Pläne für unser Leben, und Gott hat ebenfalls einen Plan für uns. Aber der Plan, den Gott für unser Leben vorbereitet, ist immer besser und dient zu unserem Besten. Und am Ende wird genau dieser Plan Wirklichkeit.

16. У мене був друг, який завжди казав мені: «Ми, люди, самі будуємо плани на своє життя, але й у Бога є план для нас. Однак той план, який Бог готує для нашого життя, завжди кращий і служить нашому благу. І врешті-решт саме цей план стає реальністю».

17. Als die Nachricht von der Bekehrung des Paulus die verschiedenen Städte erreichte und die Menschen davon erfuhren, war ihnen Paulus bekannt. Sie wussten, wie sehr er gegen die Christen gewesen war. Aber als sie davon hörten, sagten sie einen sehr bemerkenswerten Satz. Sie sagten nicht: „Paulus, du hast endlich die Wahrheit gefunden. Wir sind stolz auf dich.“ Nein, sie priesen Gott. Dieser Satz in diesem Abschnitt hat mich sehr berührt: Sie priesen Gott wegen ihm. Das bedeutet: Auch ich kann als Christ so leben und handeln, dass ich Gott verherrliche und ihm Freude bereite.

17. Коли звістка про навернення Павла дійшла до різних міст і люди дізналися про це, Павло був їм добре відомий. Вони знали, як сильно він виступав проти християн. Але, почувши про це, вони вимовили дуже примітну фразу. Вони не сказали: «Павле, ти нарешті знайшов істину. Ми пишаємося тобою». Ні, вони славили Бога. Ця фраза в цьому уривку дуже мене зворушила: вони славили Бога заради нього. Це означає: і я, як християнин, можу жити й чинити так, щоб прославляти Бога й радувати Його.

18. Das ist überhaupt nicht verwunderlich. Denn wenn wir einen Menschen mit einer Vergangenheit wie die des Paulus sehen, der sich auf diese Weise vollständig verändert, fragen wir uns: Was ist mit ihm geschehen? Was oder wer hat diese Veränderung bewirkt? Und die Antwort darauf kann nur sein: Es muss eine Kraft sein, die größer ist als der Mensch selbst. Es war die Macht Gottes, die diese tiefgreifende Veränderung in seinem Leben bewirkt hat.

18. Це зовсім не дивно. Адже коли ми бачимо людину з таким минулим, як у Павла, яка так повністю змінилася, ми запитуємо себе: що з ним сталося? Що або хто спричинив цю зміну? І відповідь на це питання може бути лише такою: це має бути сила, більша за саму людину. Саме сила Божа спричинила цю глибоку зміну в його житті.

19. Viele Menschen widersprachen Paulus und sagten: „Bis gestern war er ein radikaler Jude, und heute verkündigt er das Evangelium und kritisiert sogar uns. Aber Paulus' ganzes Anliegen war es, allen Menschen deutlich zu machen, dass Gottes Rettung aus seiner Liebe und seiner Gnade kommt. Wir müssen kein Gesetz erfüllen und keine bestimmten Werke aus Zwang tun, um seine Anerkennung zu bekommen. Das ist sehr wichtig: Man fragt niemals jemanden, der einem ein Geburtstagsgeschenk bringt: „Wie viel muss ich dir für dieses Geschenk bezahlen?“

19. Багато людей заперечували Павлу й казали: «Ще вчора він був радикальним іудеєм, а сьогодні проповідує Євангеліє й навіть критикує нас». Але Павло прагнув лише одного — донести до всіх людей, що Боже спасіння походить від Його любові та благодаті. Нам не потрібно виконувати якийсь закон чи робити певні справи з примусу, щоб заслужити Його визнання. Це дуже важливо: ніхто ніколи не запитає того, хто приніс йому подарунок на день народження: «Скільки я маю тобі заплатити за цей подарунок?»

20. Lasst mich eine Geschichte erzählen. Eines Tages heirateten zwei Menschen. Der Mann war sehr streng. Jeden Tag schrieb er eine Liste mit Aufgaben, die seine Frau erfüllen musste: zum Beispiel das Essen kochen, das Haus putzen, seine Kleidung ordnen und viele andere Dinge. Diese erzwungenen Aufgaben waren für die Frau sehr belastend, und ihr Leben wurde immer schwerer. Nach einigen Jahren starb ihr Mann. Nach einiger Zeit lernte die Frau einen anderen Mann kennen. Dieses Mal heiratete sie aus Liebe, und sie lebten eine liebevolle Beziehung miteinander.

20. Дозвольте мені розповісти одну історію. Одного разу двоє людей одружилися. Чоловік був дуже суворим. Щодня він складає список обов'язків, які мала виконувати його дружина: наприклад, готувати їжу, прибирати в домі, сортувати його одяг та багато іншого. Ці нав'язані обов'язки були для жінки великим тягарем, і її життя ставало дедалі важчим. Через кілька років її чоловік помер. Згодом жінка познайомилася з іншим чоловіком. Цього разу вона вийшла заміж з кохання, і вони жили у щасливих стосунках.

21. Eines Tages fand die Frau in ihrem Schrank die Liste mit den Aufgaben, die ihr erster Mann für sie geschrieben hatte. Sie dachte: „Ich tue heute all diese Dinge, die ich auch in meiner früheren Ehe getan habe. Aber ich empfinde überhaupt nicht mehr das gleiche Gefühl wie damals.“ Denn jetzt tat sie all diese Dinge aus Liebe und Zuneigung und nicht aus Zwang. Die Botschaft des Evangeliums ist: Du hast Gottes Liebe ohne jede Gegenleistung empfangen. Durch einen echten und festen Glauben kannst du Rettung finden und den richtigen Weg erkennen. Du musst nicht durch Zwang oder durch vorgeschriebene Werke versuchen, Gottes Anerkennung zu verdienen

21. Одного дня жінка знайшла у своїй шафі список обов'язків, який склав для неї її перший чоловік. Вона подумала: «Сьогодні я роблю всі ті самі речі, що й у моєму попередньому шлюбі. Але я вже зовсім не відчуваю тих самих почуттів, що й тоді». Адже тепер вона робила все це з любові та ніжності, а не з примусу. Послання Євангелія полягає в тому, що ти отримав Божу любов без будь-якої винагороди. Завдяки справжній і твердій вірі ти можеш знайти спасіння та пізнати правильний шлях. Тобі не потрібно намагатися заслужити Боже визнання через примус або через визначені діла

22. Ja, das fehlende Element im Leben des Paulus war eine Sache: die Liebe. Paulus hatte sein ganzes Leben lang den Gott verehrt, zu dem er aber keine liebevolle Beziehung hatte. Er versuchte, durch die Erfüllung des Gesetzes eine Verbindung zu seinem Gott aufzubauen. Doch nun hatte er die Liebe gefunden und den Weg entdeckt, wie er eine wirkliche Beziehung zu Gott haben konnte. Vielleicht kommt eines Tages jemand auf unserem Lebensweg zu uns und sagt einen Satz wie: „Was tust du eigentlich? Was hast du aus deinem Leben gemacht? Wohin gehst du?“ Vielleicht ist es genau dieser eine Moment, der uns zum Nachdenken bringt und unser Leben verändert.

22. Так, у житті Павла бракувало однієї речі: любові. Усе своє життя Павло поклонявся Богу, але не мав з Ним любовних стосунків. Він намагався налагодити зв'язок зі своїм Богом через дотримання Закону. Та тепер він знайшов любов і відкрив шлях до справжніх стосунків з Богом. Можливо, одного дня на нашому життєвому шляху до нас підійде хтось і скаже щось на кшталт: «А що ти, власне, робиш? Що ти зробив зі своїм життям? Куди ти йдеш?» Можливо, саме цей момент змусить нас задуматися і змінить наше життя.

23. Heute schenkt Gott euch neue Kraft vom Himmel. Heute ist Gott hier, um den Müden neue Stärke und neues Leben zu geben. Heute ist Gott hier, um alle Trauernden zu trösten. Dies ist die Verheißung Gottes: Auch wenn ich immer wieder falle, wird Gott die Gefallenen wieder aufrichten. Derselbe Geist, der Jesus von den Toten auferweckt hat, derselbe Geist, der Paulus von seinen Sünden befreit und sein Leben verändert hat, ist auch heute in der Lage, dich von all deinen Leiden und Schmerzen zu befreien. Amen.

23. Сьогодні Бог дарує вам нову силу з неба. Сьогодні Бог тут, щоб дати втомленим нову силу та нове життя. Сьогодні Бог тут, щоб втішити всіх, хто сумує. Ось обітниця Божа: навіть якщо я раз у раз падаю, Бог підніме тих, хто впав. Той самий Дух, що воскресив Ісуса з мертвих, той самий Дух, що звільнив Павла від гріхів і змінив його життя, і сьогодні здатний звільнити тебе від усіх твоїх страждань і болю. Амінь

Gebet Sajjad 23.8.26

1 Gott, ich danke dir für die Gnade, die du deinen Gläubigen geschenkt hast, und dafür, dass du uns den Glauben gegeben hast, damit wir zur Ehre deines Namens leben. Ich danke dir für meine Errettung und meine Wiedergeburt und bete darum, dass dein Licht und dein Reich immer in meinem Leben gegenwärtig sein mögen. Lehre uns, deinen Willen zu erkennen und nach deinem Willen zu handeln. Gib uns die Kraft, nach deinem Willen aufrecht und würdig zu leben und deinen Namen zu verherrlichen.

Молитва Саджада 23.8.26

1 Боже, я дякую Тобі за благодать, яку Ти дарував Своїм віруючим, і за те, що Ти дав нам віру, щоб ми жили на славу Твого імені. Я дякую Тобі за моє спасіння та моє відродження і молюся, щоб Твоє світло та Твоє Царство завжди були присутні в моєму житті. Навчи нас розпізнавати Твою волю та діяти згідно з нею. Дай нам силу жити чесно та гідно згідно з Твоєю волею і прославляти Твоє ім'я.

2 Herr, ich bete für diejenigen, die deine Gegenwart brauchen, für diejenigen, die sich in Schwierigkeiten, Leiden, Krankheit und Not befinden. Ich bete darum, dass du dich ihnen offenbarst und das Licht des Glaubens in ihren Herzen leuchten lässt. Denn kein Licht ist so schön und so herrlich wie dein Licht. Dein Licht ist ewig. Es ist der Balsam für alle Schmerzen und die Hoffnung in aller Hoffnungslosigkeit.

2 Господи, я молюся за тих, хто потребує Твоєї присутності, за тих, хто перебуває у скруті, стражданнях, хворобі та нужді. Я молюся, щоб Ти явився їм і запалив світло віри в їхніх серцях. Адже жодне світло не є таким прекрасним і таким славним, як Твоє світло. Твоє світло вічне. Воно — бальзам для всіх болів і надія серед усієї безнадії.

3 Vater, ich bitte dich: So wie Jesus Christus aus der Dunkelheit auferstanden ist und die Finsternis überwunden hat, so errette auch mich, meine Freunde, die Menschen meiner Heimat und alle Menschen auf der Welt aus dieser Dunkelheit, die der Satan hervorgebracht hat, damit wir uns wieder gemeinsam versammeln und dich loben und preisen können. Denn die Anbetung gehört dir, und du allein bist würdig, diese Anbetung zu empfangen.

3 Отче, благаю Тебе: так само, як Ісус Христос воскрес із темряви й переміг темряву, так і мене, моїх друзів, людей моєї батьківщини та всіх людей на світі врятуй від цієї темряви, яку породив сатана, щоб ми знову могли зібратися разом і славити Тебе та прославляти Тебе. Бо поклоніння належить Тобі, і лише Ти один гідний приймати це поклоніння.

4 Mein Gott, Jesus, König aller Könige, heute kommen wir in deine Gegenwart und bitten dich, unsere Herzen mit deiner Liebe, deiner Barmherzigkeit und deiner Vergebung zu erfüllen, damit keine Versuchung und kein Stolpern Macht über uns gewinnt. Darum bitten wir dich mit dankbarem Herzen. Amen.

4 Мій Боже, Ісусе, Царю всіх царів, сьогодні ми приходимо до Тебе і просимо Тебе наповнити наші серця Твоєю любов'ю, Твоїм милосердям і Твоїм прощенням, щоб жодна спокуса і жодна перешкода не взяли над нами гору. Про це ми просимо Тебе з вдячним серцем. Амінь.